

PSC-BIBLIION

PSC-EXTRA

BOEKENBIJLAGE

PSC 82 januari - februari 2010

Hoe(Zo) Volwassen?

Een methodiek in het begeleiden van jongeren met probleemgedrag van 16-23 jaar

'Verantwoord loslaten'. Het opvoeden van kinderen, is het leren loslaten en ze begeleiden naar volwassenheid. Vanaf dag 1 dat ze op de wereld zijn. Zo begon ooit een moeder het gesprek over opvoeden. Opvoeden: het is prachtig maar zeker niet eenvoudig. De meeste jongeren vinden hun weg. Met warmte, liefde, begeleiding en ondersteuning van ouders, opvoeders. Sommigen vinden hun weg niet. Als het echt niet gaat kan een beroep worden gedaan op de jeugdzorg. Maar zonder indicatie vervalt het recht op jeugdzorg vanaf 18 jaar. Mét indicatie vervalt het recht vanaf 23 jaar. Hoe dan ook, er vindt een verschuiving plaats van de jeugdzorg naar de volwassenzorg. Voor de meeste jongeren is dat een hele overgang. Andere benadering, andere cultuur, andere structuur. Tijdens deze verschuiving, tussen de eilanden in hulpverleningsland, is de kans groot dat jongeren tussen het wal en het schip terecht komen. Dit moeten we voorkomen. Daarom is het van groot belang dat wordt ingezet op een soepele overgang van de jeugdzorg naar de volwassenzorg.

Dit boek, dat nu voor u ligt, levert een belangrijke bijdrage op verschillende terreinen. Het slaat een brug tussen de verschillende eilanden in hulpverleningsland, het laat kennis overvloeien van het ene instituut naar het andere en het brengt in beeld op welke wijze de implementatie verloopt en het beste kan worden aangepakt.

Verder maakt dit boek de politiek duidelijk dat jonge mensen kunnen verdrinken als we deze bruggen niet bouwen. Wij zullen met elkaar: gemeente, provincie en de landelijke politiek na moeten

*'Als je een schip wilt bouwen
Vertel mensen niet hoe hout te verzamelen
Vertel ze niet hoe alles in elkaar te zetten tot een zeevaardig schip
Maar maak dat ze gaan verlangen naar de weidheid van de zee...'
(Saint-Exupéry)*

gaan hoe de huidige wetgeving en regelgeving uitpakt in de praktijk. Dit boek laat ook de bestuurders van de instituten zien dat professionals gebonden zijn als deze bruggen niet worden geslagen. Maakt de bestuurder het bouwen van de bruggen mogelijk? Wordt dit gestimuleerd? Krij-

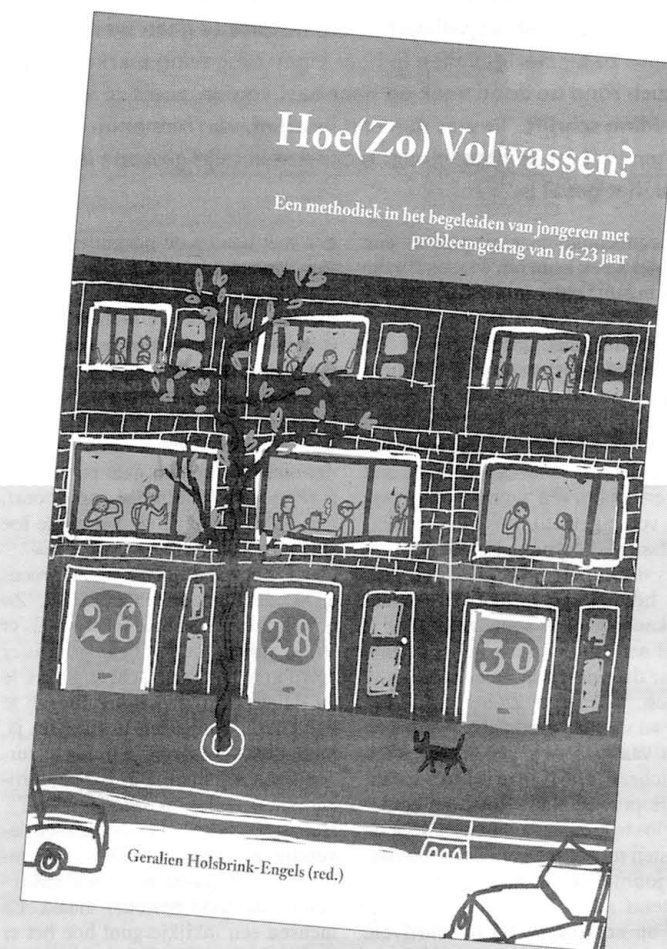
gen de professionals daadwerkelijk de ruimte? Verder maakt het boek duidelijk dat professionals zelf in staat zijn met hun gereedschap deze bruggen te slaan. Het gaat over respect, opbouwen van onderling vertrouwen. Het gaat erom dat de professionals elkaars taal leren spreken en begrijpen. Daar ligt de kracht! De professionals zullen lef en daadkracht moeten tonen; leiderschap op de werkvloer. Een afwachtende houding is wat mij betreft dan ook echt passé.

Ik vind dat de kern van de gezondheidszorg de relatie is tussen de zorgontvanger en de zorgverlener. Al het andere staat ten dienste van deze kern. Soms lijkt het dat we dit uit het oog zijn verloren. Ik pleit er voor om terug te gaan naar deze kern.

Ik ben ervan overtuigd dat de wissel-

werking tussen de praktijk en de kennisinstelling in dit RAAK-project dat mede is gefinancierd door Stichting Innovatie Alliantie Nederland (SIA) een belangrijke stap is in de goede richting. Het zijn dit soort systeeminnovaties die nodig zijn voor een houdbaar en kwalitatief goede hulpverlening en gezondheidszorg. Een hulpverlening waar nu eens niet alleen gesproken wordt over 'klantgericht' maar ook daadwerkelijk zo wordt gehandeld. Saxion met het Lectoraat Community Care & Youth, de Hoenderlo Groep en de RIBW Oost-Veluwe hebben laten zien welke krachten er vrij kunnen komen als onderwijs, onderzoek en praktijk samenwerken. Dit kabinet zet nadrukkelijk in op innovatie en op de kracht van de samenleving. Alleen met elkaar kunnen we de eilanden met bruggen verbinden. En soms is daar een schip voor nodig. Maar ook die uitdaging gaan we niet uit de weg!

Drs. Sabine Uitslag
Lid CDA Tweede Kamer der Staten
Generaal

HOE(ZO) VOLWASSEN? Een methodiek in het begeleiden van jongeren met probleemgedrag van 16-23 jaar

Voor jongeren, die geen klinische behandeling meer (nodig) hebben binnen een jeugdinstelling of wanneer zij de 18-jarige leeftijd bereiken, zijn er geen goede vervolgttrajecten en/of -voorzieningen. Daardoor komen jongeren vaak niet goed terecht met alle persoonlijke en maatschappelijke risico's van dien. De overgang van de jeugdinstelling naar volwassenenzorg is groot. De vraag naar meer samenhang en vooral samenwerking tussen de zorgketen en het oprichten van noodzakelijke overgangsvoorzorg is dringend.

Hoe(Zo) Volwassen? gaat specifiek over een methodiek voor een ribw-voorzorg voor jeugd, die in samenspraak met professionals uit jeugdzorg, ggz voor volwassenen en een lectoraat binnen het hoger sociaal agogisch onderwijs is ontwikkeld. De methodiek beschrijft hoe jongeren adequate begeleiding krijgen en voorbereid worden op de overgang van jeugdinstellingen naar volwassenenzorg. Doordat er

praktijkgericht onderzoek aan is gekoppeld, is er een *best practice* ontwikkeld en geïmplementeerd. De methodiek kreeg de naam 'Hoe(Zo) Volwassen?' en is een concreet resultaat van een RAAK-project dat mede gefinancierd is door de Stichting Innovatie Alliantie Nederland (SIA).

Dit boek is bedoeld voor begeleiders van jongeren tussen 16 en 23 jaar, mbo- en hbo-studenten (SPW, SPH, MWD, Pedagogiek), ketenregisseurs, trajectbegeleiders, case-managers, proces- en netwerkmanagers, verandermanagers, adviseurs en bestuurders die op zoek zijn naar een ontbrekende schakel tussen jeugdzorg en ggz voor volwassenen.

HOE(ZO) VOLWASSEN?
Een methodiek in het begeleiden van jongeren met probleemgedrag van 16-23 jaar
Gerialien Holsbrink-Engels (red.)
Uitgeverij: SWP
ISBN: 978 90 8850 042 8